

Húsvét 7. Vasárnapja A

*Világosságom és üdvösségem az Úr,
kitől félnék? (Zsolt 26,1)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 1,12-14

Miután Jézus fölvetetett a mennybe, az apostolok az Olajfák-hegyéről, amely Jeruzsálemtől egy szombatnapi járásra van, visszatértek Jeruzsálembe. Amint megérkeztek, fölmentek az emeleti terembe, ahol együtt szoktak lenni: Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté; Alfeus fia Jakab, a buzgó Simon és Jakab testvére, Júdás. Mindannyian egy szívvel, egy lélekkel, állhatatosan imádkoztak, az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt.

Szentlecke

1 Péter 4,13-16

Szeretteim! Örvendezzetek, ha részt vehettek Krisztus szenvedéseiben, hogy amikor dicsősége kinyilvánul, akkor is ujjongva örülhessetek. Boldogok vagytok, ha Krisztusért gyaláznak titeket, mert a dicsőség Lelke: az Isten Lelke nyugszik rajtatok. Senki ne szenvedjen azért közületek, mert gyilkos vagy tolvaj, gonosztevő vagy bujtogató. Aki azonban keresztény volta miatt szenved, ne szégyellje ezt, hanem dicsőítse meg Istent a keresztény névvel.

Evangélium

János 17,1-11a

Abban az időben: Jézus az égre emelte tekintetét, és így imádkozott: Atyám! Elérkezett az óra! Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőíthessen téged. Te hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy mindenkinek, akit neki adtál, örök életet adjon. Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egy igaz Istent, és Jézus Krisztust, akit te küldtél.

Én megdicsőítettelek téged a földön. A feladatot, amelyet rám bízta, elvégeztem. Most te dicsőíts meg engem, Atyám, ott nálad, azzal a dicsőséggel, melyben részem volt nálad a világ teremtése előtt! Kinyilatkoztattam nevedet az embereknek, akiket a világból nekem adtál. A tieid voltak, és nekem adtad őket. Tanításodat megtartották. Most már tudják, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van. Mert a szavakat, amelyeket nekem adtál, továbbadtam nekik, és ők elfogadták azokat. Biztosan felismerték, hogy tőled jöttem, és hittel elfogadták, hogy te küldtél engem. Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, – mert a tieid ők. Hiszen a tied mindaz, ami az enyém, és minden az enyém, ami a tiéd! – És én megdicsőültem bennük. Én nem maradok tovább a világban. Ők azonban a világban maradnak, én meg visszatérek hozzád.

Elmélkedés

Jézus imádkozva ment a szenvedésbe: Jézus búcsúbeszédét búcsúimája követi, amit János szavai közvetítenek nekünk, és amely messze egy tisztán történelmi szemlélet, tér és idő felett áll. Sokkal többről van szó benne, mint csupán külsőségekről.

Jézus imájának központi kérése, hogy most, amikor elérkezett az az óra, amelyre egész élete irányult, betöltse szerepét és a kereszthalált meghozza gyümölcsét.

Ez a kérés három területen bontakozik ki:

Jézus könyörg 1. saját megdicsőüléséért, 2. a tanítványok megőrzéséért és megszentelődéséért, 3. a hívők egységéért.

Jézus azt kéri, hogy az Atya megdicsőítse őt, az örök Fiút és benne az egész emberi természetet, mert ezáltal dicsőül meg az Isten.

A Fiú által – élete és kereszthalála által – tárul fel a világ isteni neve és isteni dicsősége.

Az ima többi része azokra az emberekre vonatkozik, akik készek voltak befogadni a Fiút és Benne felismerték az Atya emberek iránti szeretetét. Amikor Jézus értük imádkozik, akkor velük együtt mindazokért is imádkozik, akik még ezután jutnak el a hitre. Ezért mi is Jézus imájába foglaltnak tudhatjuk magunkat, ha befogadjuk életünkbe Jézust és örömhírét.

Jézus értünk imádkozott és értünk halt meg. Bízott bennünk és ránk bízta üzenetét. Ha Jézushoz tartozunk, akkor bizonyos értelemben kivételtünk a világból, mert a fény gyermekei vagyunk. És mégsem öncélú a világból kivétel, hanem támasz, amely által Isten erősít meg minket, hogy jelen lehessünk a világ számára. Erre is emlékeztessen minket az a rendszeres megerősítés, amelyet az Eukarisztiában megtapasztalunk.